

РЕШЕНИЕ

№ 5981

гр. София, 03.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 03.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **3422** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във връзка с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по повод жалба с вх. № 6712 от 08.03.2013 г. и вх. № 9111 от 01.04.2013 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от К. Г. Ф., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет.1, ап. 3 чрез процесуалния й представител адв. Н. И. от ВАК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, офис 15 срещу Заповед № 69 ЛС от 22.02.2013 г., издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите.

В жалбата се излагат доводи, обосноваващи незаконосъобразност на обжалвания административен акт. Твърди се, че са нарушени материалноправните разпоредби относно прекратяване на служебните правоотношения, визирани в чл. 107, ал.2 от ЗДСл и Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация, в сила от 01.07.2012 г. С жалбата се иска да се отмени изцяло обжалваната заповед. Допълнително е предявен иск на основание чл. 121, ал.1, т.3 във връзка с чл. 104, ал.1 от ЗДСл за присъждане на обезщетение за времето, през което не е била на служба поради незаконосъобразното прекратяване. В хода на съдебното производство жалбоподателката редовно призована, се представлява от адв. И., която поддържа жалбата, моли да бъде уважена и да се отмени оспорваната заповед. Депозира писмено становище и претендира сторените съдебно – деловодни разноски.

Ответникът – председателя на Комисията за защита на потребителите, редовно

призован се представлява се от юрк. Я., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, поради което моли да се остави без уважение, депозира писмено становище и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че със заповед № 337 ЛС от 18.04.2012 г. на ответника на основание чл. 32, ал.1, вр. С чл. 67, ал.2 от ЗДСл и във връзка с протоколно определение от 10.04.2012 г. , постановено по адм. дело № 6126 по описа за 2011 г. на АССГ, Първо отделение, 17 – ти състав, жалбоподателката е възстановена на длъжността „главен инспектор“ в Регионална дирекция за областите Г., Велико Т., Р., Л. и П. в [населено място] с ранг II-ри младши към главна дирекция „Контрол на пазара“.

В деня на връчване на цитираната заповед на К. Ф. е връчена и длъжностна характеристика (л. 39 – 41 от делото), а на 21.01.2013 г. ѝ е връчена нова. От извършена съпоставка между двете длъжностни характеристики се установява, че с втората са въведени повече преки задължения, разширени са дейностите по възлагане, планиране и отчитане на работата; отговорностите, свързани с организацията на работата, управление на персонала и ресурсите, вземането на решения, осъществяваните контакти; посочени са допълнително изисквания за заемане на длъжността и необходими компетентности.

След възстановяване на жалбоподателката на длъжност, е започнала процедурата по изготвяне на годишната ѝ оценка. На 18.05.2012 г. е изготвен Формуляр за оценка на индивидуалното изпълнение на длъжността (на служители, заемащи експертни длъжности с аналитични и/или контролни функции), Приложение № 2 към чл. 24, ал.1, т.3 от Наредбата за условията и реда за атестиране на служителите в държавната администрация (НУРАСДА). От този формуляр се установява, че срокът за атестиране е за периода 22.04.2012 г. до 30.11.2012 г. Самото оценяване на жалбоподателката е преминало през следните етапи:

1. Изготвяне на работен план на 18.05.2012 г., който е подписан от оценяващия ръководител и оценявания служител К. Ф.. В него са включени шестнадесет цели – описание, период на изпълнението и начин на доказване на изпълнението;

2. Провеждане на междинна среща на 15.06.2012 г. , като формулярът е подписан от оценяващия ръководител и оценявания. В него е посочено, че жалбоподателката е възстановена на длъжността на 19.04.2012 г. и поради краткият период към датата на междинната среща, оценяващият ръководител е посочил, че няма коментар по работата;

3. Определяне на годишната оценка на 25.01.2013 г., формулярът отново е подписан от двете страни. Посочена е оценка „неприемливо изпълнение“. Този формуляр е връчен на жалбоподателката на 25.01.2013 г. Последната на 31.01.2013 г. е депозирала възражение съгласно формуляра по приложение № 4 от НУРАСДА. Възражението е разгледано от контролиращия ръководител на длъжност главен директор на главна дирекция „Контрол на пазара“ и е прието за неоснователно, за което е съставен формуляр по образец Приложение № 5 към чл. 24, ал.2 от Наредбата. Този формуляр е подписан от контролиращия ръководител на 06.02.2013 г., а от оценяващия на 11.02.2013 г.

На базата на поставената отрицателна оценка „Неприемливо изпълнение“ за периода

22.04.2012 г. до 31.12.2012 г., е издадена оспорената Заповед № 69 ЛС от 22.02.2013 г., с която председателят на К. е прекратил служебното правоотношение на К. Г. Ф. на основание чл. 107, ал.2 във връзка с чл. 108 от ЗДСл. Административният акт е връчен на 22.02.2013 г. на адресата си.

Към административната преписка са представени и допълнителни писмени доказателства, от които се установява какво е отношението на останалите служители в Регионална дирекция за областите Г., Велико Т., Р., Л. и П. в [населено място] към жалбоподателката и конфликтите, които съществуват между тях. Тези писмени документи са във връзка с новата процедура, въведена с действащата към 31.12.2012 г. Наредба.

При така установената фактическа обстановка Административен съд – София град направи следните правно изводи:

Видно от отбелязването върху оспорената заповед, същата е връчена на адресата си на 22.02.2013 г. лично на адресата ѝ, а жалбата е депозирана направо пред Административен съд – София град на 08.03.2013 г. Следователно е спазен 14 дневният срок за оспорване на административния акт от процесуално легитимирано лице, поради което жалбата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал.1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основание по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно – производствените правила и материално – правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – председателят на Комисията за защита на потребителите, в качеството му на орган по назначаването и в предписаната от закона форма, но при допуснати процесуални нарушения.

Между страните не се спори относно заеманата от жалбоподателката длъжност, а спорът касае спазването на процедурните правила при изготвянето на годишната ѝ оценка.

Следва изрично да се посочи, че по време на оценяваната година са действали два подзаконовни нормативни актове – до 01.07.2012 г. отменената Наредба за условията и реда за атестиране на служителите в държавната администрация, от която дата е в сила Наредба за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация (НУРОИСДА) (приета с ПМС № 129 от 26.06.2012 г., обн., ДВ, бр. 49 от 29.06.2012 г., в сила от 1.07.2012 г., изм. и доп., бр. 27 от 15.03.2013 г.).

Съгласно § 3. от ПЗР на Наредба за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация Индивидуалните работни планове за 2012 г., изготвени по реда на отменената Наредба за условията и реда за атестиране на служителите в държавната администрация, се привеждат в съответствие с приложение № 2 към чл. 19, ал. 1, т. 1 по време на междинната среща между оценяващия ръководител и оценявания. Междинната среща между оценяващия ръководител и оценявания за 2012 г. се провежда в периода от 1 юли до 15 август 2012 г. Оценката на изпълнението на длъжността за 2012 г. обхваща периода от 1 декември 2011 г. до 31 декември 2012 г.

Следователно процедурата по оценяване на жалбоподателката е започнала по

отменената Наредба, като от представената в цялост документация по нейното извършване (представена с писмо с вх. № 15209 от 03.06.2013 г. по делото, след дадени от съда указания), се установява, че на ръка е извършена поправка за крайния срок на оценявания период като е записано „31.12.2012 г. според промените в НУРСДА“ и подпис. Липсват писмени данни за датата на въвеждане на посоченото уточнение.

По делото не е доказано от страна на ответника, че е спазено изискването на §3, ал. 2 от ПЗР на действащата Наредба междинната среща да се проведе в периода от 1 юли до 15 август 2012 г. Вместо това на базата на формуляра приложен по делото, така среща е имало на 15.06.2012 г. Тази среща е в срока по чл. 13, ал.1 от отменената Наредба, който е от 01 юни до 15 юли 2012 г. От съпоставката между двете норми се установява, че налице застъпване в сроковете по двете наредби за извършване на междинната среща за времето от 1 юли до 15 юли на 2012 г. Тук следва да се посочи, че разгледана тази среща в светлината на отменената Наредба е съобразена с нейните норми, но същата е следвало да бъде повторена съобразно изискването на действащата Наредба, тъй като преходната разпоредба е процесуална и нейното неспазване представлява съществено нарушение на правилата, което не може да бъде санирано в хода на съдебното производство. Друг аргумент в тази връзка е и обстоятелството, че по делото с административната преписка не са ангажирани писмени доказателства, от които да е видно спазване на ал. 1 на § 3 от ПЗР на НУРОИСДА, а именно в хода на междинната среща да се въведат в съответствие работните планове за 2012 г. Не представянето на такива доказателства от своя страна показва, че жалбоподателката е оценявана по работен план, който не е изготвен и не отговаря на изискванията на действащите правни норми към датата на поставяне на крайната оценка.

На следващо място, настоящ съдебен състав констатира, че поради неспазването на §3 от ПЗР на НУРОИСДА, е допуснато и несъответствие при използването и попълването на предвидените формуляри в чл. 19 от Наредбата, а именно Приложение 2. В настоящия случай са използвани тези по отменената Наредба, което се установява от приложените към административната преписка.

Отделно от горното трябва да се посочи, че съдът констатира съответствие между изложените мотиви на оценяващия орган с изискването на чл. 17, т.5, б. „а“ от НУРОИСДА за поставяне на оценка „неприемливо изпълнение“ относно неизпълнение на обема, качеството и сроковете на поставените задачи. Независимо от посоченото, настоящият съдебен състав приема, че допуснатото нарушаване на процесуалните правила е достатъчно съществено и че този пропуск не може да бъде саниран нито от правилното приложение на материалния закон, тъй като с неспазването им са нарушени основните принципи на административното производство, които са довели до постановяването на един незаконосъобразен административен акт, поради което същият следва да бъде отменен.

По отношение на въведените в жалбата други нарушения на процесуалните правила, съдът намира същите за неоснователни, поради което няма да ги коментира.

По изложените съображения жалбата на К. Г. Ф. се явява основателна и като такава следва да бъде уважена, а оспорената заповед отменена като незаконосъобразна.

С оглед изхода на производство, съдът намира за основателно направено искане от страна на жалбоподателката за присъждане на сторените съдебно – деловодни разноски в размер на 800 лева, представляващи адвокатско възнаграждение, видно от

представения договор за правна помощ и съдействие № 5 от 27.02.2013 г. и доказателства за реално превеждане на цялата сума по банковата сметка на адв. И.. Съдът намира, че следва да бъде присъдена адвокатско възнаграждение в пълния му размер, тъй като няма направено възражение за прекомерност.

На следващо място, по отношение на искането да се осъди ответника да заплати обезщетение за времето, през което жалбоподателката не е била на работа за периода след уволнението ѝ, съдът намира, че същото следва да бъде отделено в ново самостоятелно производство. Съгласно чл.104, ал.1 ЗДСл брутната заплата за определяне на обезщетението е определената брутна заплата към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата. Така от една страна размерът на обезщетението следва да бъде определен към момент, който не съвпада с приключване на настоящето производство. От друга страна съгласно чл.205 АПК искът следва да се предяви срещу юридическото лице, т.е. по делото следва да бъдат конституирани двама ответника - административният орган и юридическото лице. Тези обстоятелства съдът преценява като основание по чл.210, ал.2 ГПК вр. чл.144 АПК за отделяне на иска по чл.104, ал.1 ЗДСл.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 от АПК, Административен съд – София град, I отделение, 8 – ми състав

РЕШИ:

ОТДЕЛЯ на основание чл.210, ал.1 ГПК от производството по адм. д.№ 3422/2013 г. предявения от К. Г. Ф. иск с правно основание чл. 121, ал.1, т.3 във връзка с чл. 104, ал.1 от ЗДСл за осъждане на ответника да ѝ заплати обезщетение за времето, през което не е била на служба поради прекратяване на служебното правоотношение, за самостоятелно разглеждане

ПРЕПИС от настоящето определение и жалбата да се изпратят на председателя на АССГ за образуване на отделно производството по иска на К. Г. Ф. с правно основание чл. 104, ал.1 ЗДСл.

ОТМЕНЯ Заповед №69ЛС от 22.02.2013 г. , издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите, с която на основание чл. 107, ал.2 от ЗДСл, е прекратено служебното правоотношение К. Г. Ф. от заеманата длъжност „главен инспектор” в Регионална дирекция за областите Г., Велико Т., Р., Л. и П. в [населено място].

ОСЪЖДА ответника – председателят на Комисията за защита на потребителите да заплати от бюджета на Комисията, сторените от К. Г. Ф. разноси по делото в размер на 800 (осемстотин) лева, представляващи адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: